

БІБЛОС

ЖУРНАЛ УКРАЇНСЬКОЇ БІБЛІОГРАФІЇ

“BIBLOS” UKRAINIAN BIBLIOGRAPHICAL MONTHLY

Address: „BIBLOS” 41 E. 7-th St. NYC 3.

SUBSCRIPTION: ONE YEAR \$2.00

Editor: N. Sydor Czartorysky, Ph. D.

diasporiana.org.ua

Ч. 10(101)

Жовень - 1963

Рік IX.

ГРИГОРІЙ СКОВОРОДА.
Портрет роботи невідомого художника.

ГРИГОРІЙ САВИЧ СКОВОРОДА
славний український філософ і мандрівник, народився 3 грудня 1722 р. в селі Чорнухах Лубенського полку, Київського намісництва. Понад 10 років студював у Київській академії (1738 - 1749), а вже в 1750 р. виїхав за кордон, до Угорщини й інших країн і так збагачував своє знання. Помер 29 жовтня 1794 р.

1893 СВОБОДА 1963

Учите ся брати моє, думайте гитайте
Що чужому науку несеть, Свободу не цуратесь.
„Въ своей хатѣ владѣйте силой и воля“
Шовченко

ЧАСОПИСЬ ДЛЯ РУССКОГО НАРОДА ВЪ АМЕРИЦѢ

Число 1.

ДЖЕРСИ

СИТИ Н. Д. 15 Вѣсенья

1893.

ГОДЪ I

БРАТЯ РУСИНИ!

Пускаючи сей першій номеръ нашей часописи въ широкій свѣтъ, кланяемо Васъ людо русскимъ братьямъ нашимъ: Пріймите в почитанье яко свою „Свободу“!

Русини!

Далеко конься далеко въ неволю, въ кандалахъ, стогнавъ зародки нашъ народъ подъ правлениемъ жестокихъ деспотовъ Царяновъ, такъ до сего дня сидѣли, коняе въ неволю, коняе армія подъ чужимъ панованьемъ русскій родъ!... Ждемъ послать Богъ Мойсея яко освободителя въ египетскіе неволы. — Възго до неволы ели народъ самъ не будучи о то, щобъ якъ вѣдѣвши розорвати пута и пошлени грудями отидянути свѣтлымъ воздухомъ свободу! Но куда дорога до храму-себѣ богинѣ—дѣсяшукати якъ отримати тую такъ желанну свободу?

Расплывай за насъ на крестѣ Спаситель сказавъ: истинна освободить васъ! Правда одна може намъ дати свободу. Се рѣчь неспорима що только тѣ люди стались свободными, которіи знайшовши правду, познали свою гордость, народне достоинство, свои права Богомъ и природою даніи, страшильсь себе думше яко невольниковъ, ярмо тѣлесного гнету и такъ стались свободными, волевыми пнями своей земли, своего дѣланія, народного розвоу въ спадъ, въ званію и въ богатствѣ. Такой народъ называемо днесъ народомъ сильнымъ независимымъ, богатымъ, который съ запаленою походкою просвѣщенія и поспуту въ рукахъ, несє и розсѣває зерно цивилизаціи и людскости въ найтемнѣйшии закутки дикой Африки. Мы днесъ Русини пытаємъ

себѣ чужому вѣдѣти, французи, имериканцѣ суть волевыми и богатымъ народомъ, а мы одни обдерти на богатой уродженні лепил чужимъ кланяємось богамъ и своей кровини потъ и трацю мусимо въ чужу склявети стодолу а сами зъ голоду гинемо? а що горше зъмъ навѣтъ, ч. метрѣди янродной яшвы не маємо, накледи кожє дике племя въ Африци и въ означеннымъ стилимъ именемъ черезъ ученыхъ окспираторовъ, а насъ, чортъ зна якъ зовуть, бо мы несоглядими и по-меру намъ клануть якъ треба лати огату королю на податокъ, або кровь свою проливати на чужихъ яввахъ та на чужую короту.

А щось въ того? Днесъ виднишь только високіи молги свѣдѣць о храбрости и геройствѣ нашихъ предковъ за святую оволю, которой начинили рускую землю своими костями, на побила святою рускою кровію, на которой теперь ляжє, вѣнецъ иждѣя пшееницю себѣ, а намъ роднымъ сынамъ толъ землѣ кичуть полови фєсти, за котору ще треба дєрого платити.

Русини!

Така наша доля, така наша судьба на той землі де мы въ першій свѣтъ узрили и порши крикъ выдвали зъ нашихъ невинныхъ грудей, хлѣба мыи хлѣба въ, долоду имєраю. Тутъ хлѣба бѣда тои недостатку, выдѣлїте дѣла са чути по соуду тои: едѣдонѣ нашимъ дѣлїхъ карпати Людє Штєтє выхлїдиши громадами тои! Прѣмо де въ Угорцину за жєлєзомъ хлѣба Ажъ! выдѣлку полули, шо сєть дєсь ячєсь Америка и ну пускатєсь за дєлїкїи, широкїи атлантикѣ

Бѣда жє не всєгда, якъ дєже одєнь старїи казєшємакї: Necessitas non parit scelus. Не маємо нєстєтє зємлєму вєздє, якъ нєсєчєя зємєщи руского народа подбєжємъ на волюю, гостинной америкєнской землї

О немозлезна сило руского дуча! О вѣро руска! вєрдѣши отъ грянїтїиць смєлє вѣковѣчно олегоного бескѣда. Русинѣ бурлаки на чужой землї ятїкомъ не знавємъ нєстѣ чужїи, не свѣдомїи нї язики нї права того народа де зєблукє. Въ коткѣмъ часѣ, працюючи мовѣ той хробачкомъ подѣ землєю, за тєжко зароблєний грѣшї самѣ побудовєть собѣ руски церква безъ жєждной чужой помочи; покєлєзєлєсь руски братєства вєлєжной помочи—словомъ, русинѣ скєнєвєши тѣлько зѣ себе полєтєву гуньку, показєвъ шо въ него за сила на коєв чужїи го не гнєтє, не запрягє въ ярмо неволѣ.

Нарѣде Рускїи!

Ты покажєтє сєя якє въ тобѣ сызна вѣра, яка у тебє теплєвоєстѣ! яка у тебє достѣяноєстѣ!

Слава, слава да честь, Тобѣ о народѣ мол! Кто ту въ Америкѣ твоей хлѣбъ їсть а о твое добро, о твоемъ дровѣ

ту не дѣлє—да будєть Богѣтѣ, и людєми проклятѣ! Ты во власныхъ силєхъ и шовѣ до рогу, котра вєдє до правды а правда до свободи. Но теперѣ оглєдєвшє сєя за цѣнѣ, дїнокѣмъ, котыи бы навѣтъ Тобєдо краму свободи.

Тыиѣ проводїпкомъ власнє зєть часописѣ „Свобода“ Нашою задєчєю зєть: прѣвѣщєти рускїи народъ, вєронїтї сєго чєстѣ отъ вражїи яшновѣ, вєсєзєти до рогу до шовту, до цивїлїзаціи, до добротѣ.

Дєлєше—свѣтїмъ будє обєвѣзкомъ сохрєвєтї мєжєя на додемъ євѣсєковщєто зєть: вѣту, обрядѣ и шовту. На коєв, зѣ будємо стєрєтєся вѣдѣтєсь вєдѣтєсь вѣдѣтєсь, познаєвє свою чєстѣ и якѣ рускїи народъ лучєшѣ сєя вѣ одну велїку громаду яко то дѣлєють нашє собратє чєхї, словєкѣ, поляки тутѣ въ Америкѣ, шо вєстєвєтєя позаду другїи народѣвъ, котра выкарєсєли уже лучшє долю для себє

Родимцѣ!

Судьба и доля першой правдыо: русской газети тутъ въ Америкѣ, зарепїтє отъ Васъ Кожного русина патриоты чєстѣ святїмъ обєвѣзкомъ нашу „Свободу“ подтрїмовєтї в тѣхъ прїчїнахъ до єн розвїтєку до зє аєтєвєнїя.

Подєйте намъ помочну руку въ такѣ святїи справѣ, а мы сѣ Богомъ идємъ шукєтї истївнїя а истївєна, вєдєдє до свободи, котра одна освєбодитє насѣ якѣ сказєно зѣ дєчєтєку

ВѢСТИ ИЗЪ СТАРОГО КРАЮ.

Сєго року вєстєго стрєшнє нещєстїє нашє лємковїну и зелену Буковєну, дє чєрєзъ велїкє и частї дощї та зєлєвї, рѣкѣ Сєрєтѣ, Прутѣ в

други, вєстєвїлє зѣ своєй бєрєговѣ и зѣ стїпєнїмъ шумѣтєя лєсєкѣмъ розлїгї своєи водѣ по хлѣбодєлїннѣхъ нєвєхлѣ такѣ, шо цѣлє прїцїя и надѣя русєкѣхъ хлѣборобѣвъ збѣтєла въ нємєлѣ надѣ водою—Сумна картинє прѣдєстєлєлєсь очїмъ тѣмъ котрї булє свѣдѣлємъ сєбѣ кєтєстрѣфѣ. Дє вєдєлєно пєлєлєсь рѣкѣшє сєлє сѣ своємї бѣлєннѣхъ хєтємї та плодѣноснїмї—сєдємї тамѣ днєсѣ колѣмѣтє озеро. Розгудєлїи фєлѣ вєщєдїлї нѣчєго только рѣлїли, порывєлїи вєсє, нєсєчєя нє своємї хрєбѣтѣ тємї, домы и вєсѣ гєшєларєкїи добротєкѣ. Богєтѣ людєи стрєдїчїи вєтѣ только своєю полєву працю, своєю худѣю своєю лєтѣ, а дє зєтѣ, а чєрєзъ лєтє, вєщєдїлїи топїлєсє. Дєя поєстєлєлє вєщєдїлїи правдє, поємї пєлєлє вєсєдєлїи жєртєвє, зє вєсѣхъ стѣрѣнѣ краю, алє вєсє тѣ замєкє, шоь хотѣ вѣ частїи зєрїдїтї такѣ вєлїкѣму злѣ.

ОБРАЗЪ ТЕМНѢТН.

Въ одномъ мадарскѣмъ сєлѣ котрє зєвєтѣ Душєтѣ умерла старє баба, котру вєсѣ людє зѣ сєлє малє за чєрѣвнєщє, або бєсѣрку.

Отѣ хєтѣ до кєтѣ отѣ сѣсѣдѣ, до сѣсѣдѣ рѣзнєлєсь скѣрєвѣ, ко вѣстѣ шо старє Маргє чєрѣвнєщїя уже зєдєрєла ногї на тємѣтѣ свѣтѣ уже чє нежїє. Нєопїсєна радѣстѣ обгорудєлє цѣлє сєлє. Старѣцї молѣдїи зѣпїшїлє до кортїи и тѣмъ прїи гѣрдєлѣцѣ зѣ вѣтѣ отпрїєлєлїи трїдєнї помянкї за дѣшу чєрѣвнєщїя—думєючїя шо уже болѣше нє вєстєнѣ зѣ грѣбу, нє будє ходїтї по сѣзѣ тѣмъ людїмъ шєду творїтї. Ошукєлї сєя Лупєстїєнє—Якѣ рѣзѣ въ тѣй радѣстїи дєнь, зєдѣлє корѣвє у одного сѣсѣдї. Вєсѣ шо будєлєя въ кортїи пїєнї на тую

70-річчя щоденника „Свобода“

В неділю, 15 вересня н. р. сповнилось 70 років, як у місті Джерзі Сіті, Н. Дж., почав появлятися український часопис „Свобода“.

З цієї нагоди на руки головного редактора „СВОБОДИ“ *Антоня ДРАГАНА* надіслав GRATULACIYNU телеграму президент США, Джон Кеннеді та багато визначних особистостей, між ними теж губернатор Нью-Джерсі Річард Коуз та гуо. сенату Нью-Йорк, Чарлс Рокефелдер.

За 70 років свого існування СВОБОДА мала великий вплив на формування світогляду українських поселенців у вільному світі и у цьому її велика заслуга!! Їю тих привітань і побажань, долучується теж і БІБЛОС та пересилає на руки Головного редактора *Антоня ДРАГАНА* свої нащиріші побажання!

ІСТОРІЯ УКРАЇНИ НА СТОРІНКАХ „СВОБОДИ“

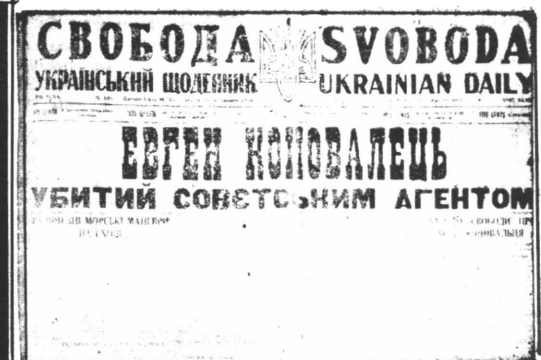
Проголошення незалежності України Українською Центральною Радою в 1918 році

Смерть Головного Отамана Військ УНР Симона Петлюри в 1926 році

Проголошення Злуки українських земель в 1919 році

Смерть полковника Євгена Коновальця в 1938 році

Українська Народна Республіка з головною квартирою в Парижі. Смерть наступила в Парижі 25 червня 1926 року. Смерть наступила в Парижі 25 червня 1926 року. Смерть наступила в Парижі 25 червня 1926 року.

ЖОТЕНЬ – МІСАЦЬ УКРАЇНСЬКОЇ КНИЖКИ!
В КОЖНІ УКРАЇНСЬКІ ХАТІ – УКРАЇНСЬКА КНИЖКА! НЕМАЄ УКРАЇНСЬКОЇ РОДИНИ БЕЗ ВЛАСНОЇ КНИГОЗБІРНИ! – НЕМАЄ КНИГОЗБІРНИ БЕЗ ВИДАНЬ УКРАЇНСЬКОГО ВИДАВНИЦТВА "ГОВЕРЛІ" В НЕВ-Йорку!! СКОРИСТАЙТЕ З ВИПРОДАЖІ КНИЖОК, ЩО Є В "ГОВЕРЛІ" ЗІД 1.10. до 31.12.1953!

Огляд книжок і рецензії

Салук, Степан
Н ю Й о р к

"КНИЖКА, ЩО САМА ПРОСИТЬСЯ У РУКИ НАШИМ ДІТЯМ"

Іванна Савицька: ДЕННИК РОМЦЯ
Оповідання для дітей
Філадельфія-Нью Йорк, 1963. Сторін 37
Обкладинку рисував П. Андрусів

Про появу цієї книжки, яку Шкільна Рада в Нью Йорку, доручає Школам Українознавства, як лектуру для шкільної дітвори, дуже похвально, написала письменниця О. Керч, на сторінках щоденника "Америка."

Як учитель, хочу звернути увагу нашим шановним батькам, на виховні моменти, що непомітно, від першої до останньої сторінки, снуються світлою ниточкою крізь усі оповідання.

Цілість Денника сперта на правдивих переживаннях самого Ромця - однієї багатьох наших дітей і кожний Івасик, Юрчик, чи Оксанка, можуть так само описувати свої поміччя, пригоди й переживання з побуту в хаті, школі, Пласті, як у природі, на взір Ромцевого Денника.

Прочитаймо, що він сам пише: ... Ах, цей мій денник! В ньому записую й помічую події щоденного життя, всі мої приходи, всі нові спостереження. Туди та кож вклеюю світлини, виконані моїм маленьким апаратиком. (ст. 7)

А на стор. 15... Вчора я весь день фотографував квіти, куші, метелики

Як бачимо, Ромцьо не пустує, не шибайголова, а любитель природи й тварин, захоплений фотоапаратом, що всі свої вільні хвилини від обов'язкових занять: школа, українознавство, Пласт, музика - присвячує своєму денникові й фотознімкам

Ромцьо збирає поштові марки, напевно багато читає (нажаль того бракує не одному Ромцеві!), цікавиться модерними винаходами, любить спорт.

І, коли ми скажемо, що так вихована дитина, це ідеал, якого сьогодні й неможливо досягнути, то зараз таки мусимо додати, що тільки при достатньому старанні й піклуванні батьків і в затишку домашнього вогнища, може зробити й розвиватися молода людина, на користь родині й нашій спільноті.

Як високо в Деннику Ромця поставлений авторитет батьків. У всіх складних і непевних ситуаціях Ромцьо з довірою звертається за порадою і з запитом до батька і завжди одержує від нього вдовольняючу відповідь.

З ініціативи батьків Ромцьо піклується немичним цуценятком, лікує хвору пташку, допомагає заблуканій черепащині. Батьки розвивають у серці дитини благородні почування, які, напевно відмежують її від вулиці і того зла яке чигає на дітей з усюди.

В своєму Деннику, Ромцьо широко признається до своїх помилок, до непослуху й до неправди, та на тих дрібних прогіхах він сам учиться що добре, а що зле й знає, що треба робити, а чого вистерігатися.

Ромцьо, як і всі діти, любить псоти і витівки, але чуйне око батьків - пильно стежить за хлопцем і вчасно оберігає його перед нерозважними вчинками.

Тепло родинної атмосфери, увага до здібностей наших дітей, розумний та рішучий, але доброзичливий підхід у всіх проблемах дитячих буднів, це запорука й корисного та здорового розвитку дитини.

Було б добре цю корисну книжку прочитати нашим дітям. Вона видана на дуже доброму папері, прикрашена різними ілюстраціями та позолоченим витиском на обкладинці, з ціною передмовою проф. д-ра К. Кисілевського та має апробату Шкільної Ради.

"Не воєн, хто забуває про страшні народні рани, щоб собі на вільні руки золоті надіть хайдани!" (Лесь Українка)

Д-р М. Сидор Чарторийський:

"ВЕРХОВИНО, СВІТКУ ТИ НАШ"

Михайло Ломацький: ВЕРХОВИНО, СВІТКУ ТИ НАШ
Нариси з Гуцульщини. Мюнхен, 1956, накладом
прихильників Гуцульщини (перше видання) та
під цією ж самою назвою, друге видання, що
появилось у І-ві "Говерля" в Нью-Йорку, в р.
1960 (ілюстроване видання), ціна прим. 3 дол.

Не знаємо хто й як описував-рецензував згадані нами два видання, що в суті речі не міняє та не поменшує в нас ані охоти, ані бажання переглянути уважно не лише згадану книжку але ми рішили переглянути всі ті праці-книжки про гуцулів і гуцульщину, що їх Автор написав.

На вступі своєї праці-нарисів про Гуцульщину Михайло Ломацький описує красу гір, згадує про вірування гуцулів, їхні звичаї; словом-лише з бодом серця про те, що проминає безповоротно, бо вже сьогодні немає там у наших славних Гуцульщині ані тих старих дідів, ні дєрев, ні цих гарних легінів і їх чарівної казки про Довоуша і відважних опришків. Московська окупація поробила відразу такі дикі и жорстокі кроки для винищення нашої славної Гуцульщини, що недиво, коли вже тепер приходять листи з Гуцульщини з жалаями про те, що москвини повирубували ліси, повисилили гідних і статечних гуцулів геть, а на їхні місця спроваджують зайдів..., що Гуцульщина сумує, бо не чути вже її трембіти, ні бляєння овець; на полонинах сум і пустка..

Тому вже в першому розділі "БУЛО КОЛИСЬ.." автор згадує про ті славні гуцульські родий-про нашого співця Зелених Ір, Юрія Федьковича; про ті славні роди, що ген аж з далекої Іспанії приходили в наші Карпатии умли їх шанувати, жити там та радіти враз із нашими гуцулами.

У нарисі ТМИРО ЮНЕПАЛЕК, голівський газда, автор схоплює те, що чував від самого того, статечного газди, і його власними словами переплітає минуле з сучасним; а все це дії і по дії, що відбувалися і відбуваються на гуцульських горах, по гуцульських хатах і домах, по Грунях і подєнинах; все це насичене великою любовю до Бога, до природи, до самої людини й навіть до оточення. Все життя наповнене пригодами, красою і радістю життя; воно хоч таємниче, але привабливе, тверде, тому і гуцули відважні, волелюбні, прямі, але чесні й гідні!

Ця книжка має понад двадцять різких описів-нарисів - є навіть таким пієтизмом до минулого нашої Гуцульщини, що це виглядає наче гимн гуцульській красі, гуцульському минулому, твердій сучасності й надійному кращому майбутньому Гуцульщини, що її сьогодні так безпардонно вигублює московська дика и безбожна рука, яка враз із лісами, хоче викорчупати, також самих гуцулів і це славне відважне плем'я, що найкращу вітку єдиної української нації, що захувала в її предківські звичаї й обичаї, геть викоренити, деморалізувати и усунути з їх любих, рідних гір Гаверлі та всієї Чорногори.

Є в тих нарисах гардю схоплено й передано читачеві життя-буття майже всієї Гуцульщини-, а, коли взяти під увагу, що це лише одна книжка з черги інших праць невтошеного Автора, то можемо мати лише приблизний образ цієї великої праці.

У цій першій про гуцулів книжці, віддано місце майже всім подіям, що відбувалися на нашій славній Гуцульщині: є там і про Храми-Свята, про життя, чи спї життя гуцулів із жидами, цими дійсними п'явками, що були насілися майже в кожному селі, де жили гуцули. Є теж про Різдво і з ним зв'язані звичаї, про поодинокі гуцульські роди, про їхні перекази, що передавалися з уст до уст і є, чи не найцікавішим етнографічним матеріалом, бо в тих переказах "повісткуваннях" та піснях-коломийках, криється давнина Гуцульщини.

Безперечно, що велика заслуга автора полягає в першу чергу в тій його сназі, в тій любові до Гуцульщини, бо без них, напевно не було і цих прекрасних нарисів. А любов є найбільшим стимулом і поштовхом до праці. Понадто, щоб таку працю писати, треба мати й той божий дар до схоплювання і передавання на папір того, що людина чує, що бачить. І треба, не лише повірити, але й ствердити, що автор багато бачив, багато чув із уст найстаріших, наиславніших родів гуцульських те, що й нам передав.

Михайло Ломацький, як учитель, що довгий час провів серед гуцулів і Гуцульщини, полюбив цю кляпоту українських гір і їх мешканців до глибини свого серця, і тому його описи-нариси такі багаті гуцульським життям-буттям і заховують в собі весь той кольорит, глибину и свіжість та багатство гуцульського минулого й сучасного, що праця виповнює ту глибоку порожнечу, яка існувала в нашій літературі з цієї ділянки.

Як ми вже згадали, книжка, про яку мова - це лише перша зірка з черги того великого и багатющого матеріалу про Гуцульщину, що його автор уже опублікував у таких книжках-назва них, як: "КРАЇНА ЧАРІВ І КРАСИ", Париж, 1959 р., "ГОМІН ГУЦУЛЬСЬКОЇ ДІЯЛЬНОЇ", Мюнхен, 1961р., "У ГОРАХ КАРПАТІВ" Мюнхен, 1962 р та інші; про які постараємося познайомити читачів при найближчій нагоді.

НОВЕ Видання

Надіслані журнали

57. **Леса, Українка: НЕ СПІВАЙТЕ МЕНІ!**
Музика Д. Січинського на голос і фортепіано. Та " ОЙ ЧОГО ТИ ДУБЕ.. Музика К. Стеценка, на голос і фортепіано. Нью Йорк, 1963. Українське Видавництво "ГОВЕРЛЯ", сторін 4 фоліо, ціна .40с.
58. "ВІДРОДЖЕННЯ" Календар-Альманах - на 1963 рік. Буенос Айрес, 1963р. Коштом Українського Т-ва "Відродження, в Аргентині. Сторінок 160.
59. Радзихевич, Плім: П О Л У М · Я, історична повість(а на обкладинці зазначено "роман"). Мюнхен, Німеччина, 1963 року. Видавництво "Дніпро ва Хемля". Сторін 390 та 2 неп. Ціна 4.50 дол.
60. Kosarenko-Kosarewytch, Vasyl#RUSO-MYTHISCHER GLAUBE oder russo mythenloses Wissen. New York-Muenchen 1963. pp 48. Price 1 dollar per copy.
61. Король, Нестор: УКРАЇНСЬКЕ КОЗАЦТВО - РОДОНАЧАЛЬНИК КИ ННОТИ ВІ ЙСЬКА МОСКОВІЇ-РОСІЇ. Нью Йорк, 1963. Накладом НТШ. Бібліотека Українознавства, ст 96 та 8 ілюстр.
62. Жовтисевич, Іван: ПАНОРАМА НАЙНОВІШОЇ ЛІТЕРАТУРИ В УРСР. повізя-проза-кришка. Упорядкував... (Мюнхен) - 1963, в-во "Пролоз" (Нью Йорк), сторін 367 та 1 неп. Ціна прим. дол.2.95.
63. Лука, Луція: МАРКІ ЯН ШАКЕВИЧ. Біографія і характеристика творчості з додатком усіх оригінальних творів поета. Нью Йорк, 1963, в-во "Свобода", стор.118.
64. Войцехенко, Ольга: НАПРЯМНІ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ В КАНАДІ. З не респективним минулого і сучасного. Вінніпег, 1963 рік, стор.7. Відбиття з журналу "Жіночий Світ", ч.2. за 1963.
12. **МИ І СВІТ**. Український магазин; Рік 14. ч. 125/
Рік 14/ Число 106, жовтень; редактор і видавець: Микола Колякiewiczкий. Адреса:
M. Kolankiwwsky, 1071 Bathurst St. Toronto, Ont., Canada .
13. **ЛІКАРСЬКИЙ ВІСНИК**. Журнал Українського Лікарського Товариства Північної Америки. Рік X. Ч.3(30) Липень 1963. Сторін 76. Головний Редактор Д-р Тома Липчак. Адреса:
Dr. Toma Larychak, 1100 N.Kedzie Avenue, Chicago 51, Ill.(\$2 a copy)
14. **РІДНА ЦЕРКВА**, Український Православний Церковно-Релігійний Журнал Рік XII. Липень- Вересень, 1963 . Ч.55. Сторінок 20. Адреса редакції:
Oberpriester Anatol Dublanskyj, 83 Landshut/Bay, Schoenaustr.15b W. Germany.
15. **К Р И Л А Т І**. Журнал Українського Юнацтва. Рік.1. Нью Йорк, 1963, Липень-Серпень, ч.7-8; сторінок 20; (у трьох кольорах друк). Видає Центральна Управа СУМ. Виходить щомісяця. Редагує Колегія. Головний редактор Леонід Полтава. Адреса в-ва 'KRYLATI' 315 E.10th St, New York 9 N.Y.
16. **Ю Н А К** - журнал пластмассового юнацтва; повелляється щодва місяці. Видає Головна Пластова Булава. Редагує Колегія. Відповідальний редактор - пл. Любомир Онишкевич. Мистецьке оформлення - ст.пл. Тим Геррик. Технічне оформлення - ст. пл. Мирон Баб'юк. См. і ст.пл. Матковський, См., Адміністратор пл.сен.О. Та рнавський. Мовна корекція - Леско Рюмен. Ілюстрації - ст.пл. Тим Геррик ст.пл. Мотра Головінська, Ліда Палій, ст.пл. Ярема Козак. Знімки - Е Кульчицький. Тираж 2000. Ціна одного числа 50 ц. Річка передплати в США й Канаді за 6 чисел - 3 дол. Адреса редакції:
Mr.L.S.Onyshkevych, 180 Franklin Rd Nassau Garden Apts.L 19, Trenton NJ USA.
Ф. Адреса Адміністрації:
'YUNAK', %PLAST, 2199 Bloor St, West Toronto, Ont, Canada.
'Описано ч.5/1, Вересень, 1963, ст.

ДОПОВНЕННЯ

за 1962 р.:

131. Ломацький, Михайло: **БЕСКИДОМ ЗЕЛЕНИМ, У ТРИ РАДИ САДЖЕНИМ**. (Лондон) 1962, Накладом Михайла Ковалюка Сторін 287 та 1 непаг. (3 ілюстрації).

ПРОСИМО НАДСИЛАТИ ВСІ ВИДАННЯ ДО ОПИСУ!

КОЛИ РОЗЛУЧАЮТЬСЯ ДВОЄ

Лівет

Слова Г. ГЕЙНЕ

Музика М. ЛИСЕНКА

Andante *mp*

Сопрано

М-сопрано

Ф-п

f *p*

Ко-ли розлу-ча-ють-ся
Ко-ли розлу-ча-ють-ся

дво-є, за ру-ки беруть-ся во-ни, і пла-чуть, і
дво-є, за ру-ки беруть-ся во-ни, і пла-чуть, і

тяж-ко зіт-ха-ють, без лі-ку зіт-ха-ють смутні. 3 то-
тяж-ко зіт-ха-ють, без лі-ку зіт-ха-ють смутні.

p

"Howarla" 1963
41 East 7th Street
New York 3, New York

sotto voce

-бо - ю ми вдвох не зіт-ха - ли, ні - ко - ли не пла - ка - ли

sotto voce

З то - бо - ю ми вдвох не зіт-ха - ли, ні - ко - ли не пла - ка - ли

cresc. molto

ми: той сум, о - ті тяж - кі зіт-хан - ня при -

cresc. molto

ми: той сум, о - ті тяж - кі зіт-хан - ня при -

cresc. molto

1. -йшли до нас зго - дом са - мі. 2. З то - мі.

-йшли до нас зго - дом са - мі. -мі.

pp

ОЙ ОДНА Я, ОДНА, ЯК БИЛИНОЧКА В ПОЛІ

Слова Т. ШЕВЧЕНКА

Музика М. ЛИСЕНКА

Ф-п

Andante ♩ = 88

Andante

Ой одна я, од-на, як би-ли-ночка в по-лі,

та не дав ме-ні бог а - ні шас-тя, ні до - лі. Тільки дав ме - ні бог

красу-ка - рі - ї о - чі, тайті ви - пла-ка-ла вса-моги - ні ді-во-чій.

Come prima

p *dim.*
А ні бра - тика я, ні се - стрич - ки не зна - ла,
a tempo *p*

poco cresc. *dim. con tristezza* *p* *assai f con sentimento*
між чу - жи - ми зросла, і зросла - не ко - ха - лась! Де дру - жи - на моя,
poco cresc. *dim.* *f* *cresc.*

con passione *dimin. molto*
де ви, доб - рі і лю - ди? Їх не - ма... Я са - ма, а дру - жи -
più cresc. *dimin.*

p
- ни й не бу - де!
p

Д-р Ол. Соколишин,
бібліотекар:

БІБЛІОТЕЧНІ ВІСТІ

Семенченко, Із, мабуть українець, щі змушений є писати наукові праці московською мовою, є автором праці про "Феномени в метлі...", яку в 1962 році видано в англ. мові в Нью-Йорку. Московські сатрапи не дозволяють українцям писати свої наукові праці на українській рідній мові, і вони, ті автори мусять писати ті праці наукові в московській мові. Таким підлим способом москвини не допускають української мови до наукових, творів, а тим же самим, не допускають її до вісного світу, як багату мову, з якої чужинний світ міг би робити перекладач.

Ross, Frances Ailee; *The Land and People of Canada. Philosophia, J.B. Lippincott Co(1961)128pp* Із 14 сторінок цієї праці є подано також згадку про українців, що поселилися на лісостіях та корчашній землі і зробили її плодючою.

Ware Timothy; *The Orthodox Churches. Baltimore Penguin Books, 1963, pp 351.*

Сам британець заподає історію православної церкви, оперту виключно на московських джерелах і поглядах. В нього Київ, Печерська Лавра та весь той багатий на події церковний період - усе це "Росія, російське" і крапка. Лише про Унію згадує, як про українську.

PAN AMERICAN UNION. *Columbus Memorial Library Guia de bibliotecas de la America Latina. Washington, 1963, 165 pp.*

Це є новий покажчик бібліотек Південної Америки. Не відомо, чи там є україніка...

Чеська книгозбірня класиків з Праги видала в 1963 році відомий україножерний твір "Огнем і Мечем" Генрика Сенкевича. Як відомо цей твір з огляду на жорстокість і брехню, був навіть заборонений Папиканом. Дуже дивно, що советським сателіт Чехи, дозволяють собі навіть в наших, таких рогойданих часах (1963 р) на переклад і поширення того горезвісного роману з постаниський дії славного гетьмана України Богдана, зиновія Хмельницького і його воювничих та хоробрих козаків; того гетьмана, якого Совети-ніби - величають і під небеса підносять, як то го, що "воз'єднав Україну з Московщиною. з то го можна бачити, що Чехи потрошки дозволяють себе певні відхилення від "лінії" згоди.

Thager, Charles Wheeler; *ZWEI WODKA ZUVIEL. Roman(1963)*

це є німецький переклад роману (Москоп Інтерлюд), де представляється життя американського дипломата в Москві, де його дружина московського роду, - шигує в користь Советів. Коли б так провірити тонно всю закамаркову політику американців, то, мабуть таких романів, фактів, можна б написати сотні, як не тисячі, в різних відтінках американської наївності та безглуздя.

Der Mandelstab; Juedische Geschichten aus drei Jahrtausenden; Herausgegeben und uebersetzt von Emanuel Bin Gorion. Olten und Freiburg im Breisgau(1963), 430 p.

Видавець, член видавництва "Енциклопедія Юдаїка", перед Гітлером, перебував у Берліні, зібрав перлини жидівської культури за 3000 роїв, переклав її на мову німецьку і видав.

Іє правдива антологія жидівського творчого і живучого духа. Книга розподілена на 4 родинчастини: 1 Історія старого Ізраїля; 2. Під знаком віри(цитати з Талмуду); 3. Під знаком відродження (прооудження жидівської національної свідомості і патріотизму; та 4. До нового Ізраїля. Прикінці в абетковому порядку є подані життєписні дані і відомості про авторів.

Для нас українців є цікаво скільки жидів-уродженців України включено в ту антологію; тож у тій праці стрічаємо:

Агнон Самуїл Юсиф, нар. 1888 в Бучачі - Галичина, Аріша Юсиф (Долгін) народжений в Україні 1907 р.; Барабаш Ашер (1889-1922) народжений у Лопатині - Галичина; Бердичевський Міша, Польд 1865-1921, народжений в Меджибожі - Україна; Бялік, Хаїм Шахман, 1873-1934 нар. в Роді на Юліні; Бреннер Юсиф Хаїм, 1881-1921 нар. у Ювях Млипах в Україні; черберг Мордххай, 1874-1899, нар. на Юліні; Гнесин Ур, Нісан, 1879-1913, нар в Стародубі - Україна; Гамеїр Авігдор (А. Фравенштайн), 1887 нар. у Карпатській Україні; Рабінер Натан Гановер бен Монко 1620-1683, автор хроніки переживань жидів в Україні за час повстання гетьмана України Богдана Зеновія Хмельницького що його Гановер проклінан на кожнім вступі згаданой хроніки (буде переложена і видана на українській мові!); Гасас Хаїм нар. 1897 в Україні, виемігрував в 1921 р., а в 1931 виїхав до Ізраїля, де перебуває. Горовіч Яків, нар. 1901 р в Україні і від 1919 р. перебуває в Ізраїлі; Шахман бен Сімеон, 1771-1810 наб. в Брацлаві - Україна; рабін основоположник народовецько-релігійного руху в Україні (і в світі) так зв. "Хасидизму" - Шін Шальом (Шапіро) народж. 1905 р. в Галичині.

Шальом Денхем (С. Рабінович) 1859 в Україні, помер 1916 р. в Нью-Йорку. Смуль Монко 1874-1953 нар. в Україні, а від 1891 - в Ізраїлі; Штайнберг Якуб 1887-1948 - в Україні; Штайнберг Єдуга, 1863 до 1908, жив у Басарабії і там учителював у жидівській школі; Тверскі Ушаван, нар/1900 в Україні на Поділлі, від 1948 р. - в Ізраїлі.

Так то ми подали 18 авторів, що народилися в Україні. Було б дуже цікаво і корисно, коли б так напр. наші "теоретики з Круглого Стола" завдали собі труда і провірили, хто з них, де, як і коли написали щось позитивного про Україну, % (відсоток) їх буде ніякий, або, майже ніякий!!

Але ті, що писали негативно, будуть домінувати у всій ширині і злобі! Бистарчить згадати книгу Гановера "ВЕЛИКА КАТАСТРОФА", яку в 1950 р. видано теж у мові англійській.

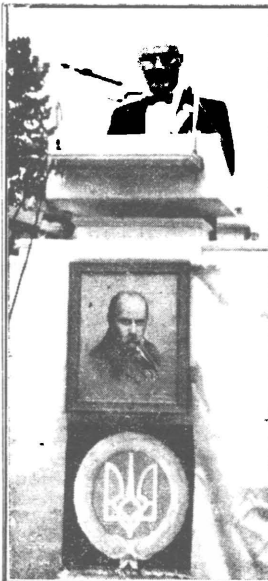
У ВАШИНГТОНІ ВІДБУЛИСЯ ВЕЛИКІ ВРОЧИСТОСТІ ДЕДИКАЦІЇ ПЛОЩІ ПІД БУДОВУ ПАМ'ЯТНИКА ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ

Президент і Уряд ЗДА дякують і gratулюють українцям за пам'ятник, який „пригадуватиме всім великого поета, патріота і борця за волю”. Схвалення закону про будову пам'ятника було визнанням України, як незалежної нації — твердить б. конгресмен Бентлі, проєктовдавець закону в Конгресі. Український національний гімн був уперше виконаний разом з американським офіційною оркестрою в столиці. Понад 2,000 осіб взяло участь у небуденних врочистостях, що заповідають найбільшу маніфестацію під час відкриття пам'ятника в травні 1964 року.

Вашингтон. Представники Уряду і Конгресу ЗДА та понад 2,000 осіб з багатьох міст і місцевостей ЗДА і Канади взяли участь у величавих врочистостях, що відбулися тут у столиці ЗДА, у зв'язку з дедикацією площі під будову пам'ятника Тарасові Шевченкові минулої суботи, 21-го вересня 1963, заповідаючи цим найбільшу маніфестацію врочистість, якої можна очікувати під час відкриття пам'ятника, що має відбутися з кінцем травня в наступному, 1964-му році, в 150-річчя народження Шевченка.

Урочистість почалася, як заповіджено, о год. 2-ій по полудні на площі між вулицями 22 і 23-ою та при вулиці „Р” (Pi). На місці, де має стояти пам'ятник, було підвищеною підпієм, прикрашене американськими і українськими національними барвами та з американським і українським національними прапорами по боках. По середині підвищення стояла трибуна для промовців, покрита синьо-жовтим прапором.

Виставку Культури ШЕВЧЕНКА улаштували в готелі Мерфлавер Ер От, Соколишин та п. Василь Харук.

Промовив голова Комітету Пам'ятника Шевченкові проф. др Р. Смаль-Стоцький

Привіт від Президента ЗДА.

Привітання привітанням на святі та всім, що старуються про здвигнення пам'ятника Шевченкові у столиці країни передав президент Джан Ф. Кеннеді через свого спеціального асистента і посланця з Білого Дому, п. Чараза Горського. Президент gratулює і дякує вам за пам'ятник, що усім нам пригадуватиме великого Поета, великого Патріота і великого Борця за волю закінчив свій виступ промовець.

Український подарунок для американської нації

Репрезентантом уряду на врочистості був директор парків в департаменті внутрішніх справ, п. Сеттон Джет. Він в першу чергу висловив вдячність і gratуляції українцям за їх старання і наполегливість у заходах для побудови пам'ятника Шевченкові у столиці країни. Обрана площа під пам'ятник належить до краших у столиці. Урядові дуже подобався проєкт пам'ятника і він уважає, що це „чудовий подарунок для Нації”.

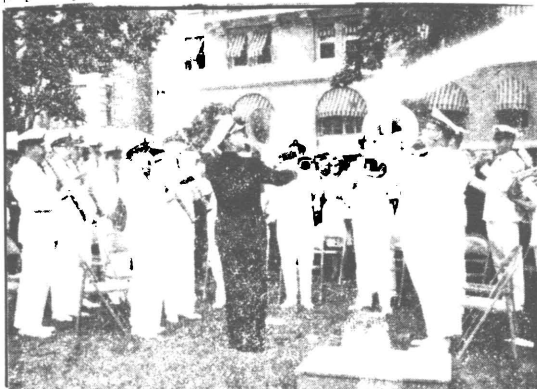
Мосин Лисогір, що проводить врочистостями на площі

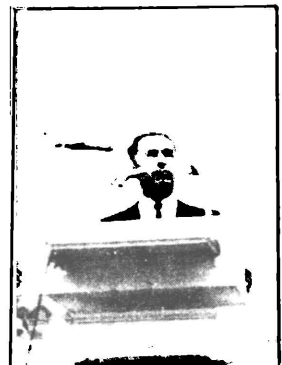
Промовив б. конгресмен А. Бентлі

Замітка:

Всі свідчання
на
лексь і напи
си язимо і з
С в о н о б и
в і о 23.9.1963

ЩЕ НЕ ВМЕРЛА УКРАЇНА! Оркестра Морської Флотії започатковує врочистість дедикації площі під будову пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні, виконуючи два національні гимни: пасажиред український „Ще не вмерла Україна”, мабуть уперше виконаний офіційною оркестрою в американській столиці, п. офісь американський „Зоринь-смуєтати Цивилор”.

Сен. Павло Юнк був одним із гостей, що виголосили привітання.

КИЇВСЬКА ПРЕСА 1918

ВІД РЕДАКЦІЇ:

В "Америці", ч. 157 на 161. у статті-записках "З нотатника штарглара" було подано дуже цінні дані про українську й не українську пресу в Києві в роках нашої національної революції, 1918: ці дані є дуже цінні й ми рішили їх оповісти помістити в "Біблосі". Редакція.

Східньо-Європейський Дослідний Інститут ім. Вячеслава Липинського у Філадельфії має у своєму посіданні всю політичну Україніку з Державного Архіву Австрії (Штаатсархіє) і частинно Державного Архіву Німеччини — очевидно, в копіях.

Серед кількох тисяч сторінок цієї Україніки, на яку складаються офіційні звітомлення (в більшості газетного характеру) представників Австрії й Німеччини в Україні до міністерства зовнішніх, внутрішніх і військових справ у Відні й Берліні, є маса надзвичайно цікавих і цінних з історичного боку джерельних матеріалів, що їх Інститут ім. В. Липинського задумує найближчим часом видати окремими публікаціями в своїй оригіналі.

Нижче містимо в перекладі на нашу мову уривок із звітомлення австрійського „гешефтстрегера“ в Києві за Гетьманщини 1918 року — про стан усієї преси в Києві того часу та короткі його характеристики поодиноких часописів (переклад із німецької мови):

Ч. 120/Поль.

Ч. 2606/В. Б.-18

Київ, 31 жовтня 1918
Довірочно.

Юліянові графові Андрасі, Відень
Предмет: Київська преса.

До справи: Мій звіт ч. 109/Поль.
з 1 жовтня б. р.

В доповненні до, вгорі означених датою звітомлень про тутешню пресу, в прилозі пересилається збірне звітомлення, виготовлене пресовим бюро Оберкомандо армійських груп, про часописи, які появляються в Києві.

Цісарсько-королівський
шарже д'афер
(без підпису).

Прилога до ч. 120/Поль.

Характеристика київської преси

1. В російській мові:

1. „Кієвская Мисль“. Найвидатніший і найбільш поширений російський часопис Києва, наклад має до 220,000 примірників, тепер з уваги на недостачу паперу, около 120,000. Видавець Р. К. Любковський, вислоужений полковник, видатна і дуже заможна людина. Напряв ліво-лібераль-

ний, із легкою соціал-демократичною закраскою, щоб зберегти для себе широкі кола читачів. Часопис має великий відділ оголошень і матеріально незалежний. Має дуже добрих співробітників і добре розбудовану інформативну службу. Стоїть на велико-російському становищі й майже не заторкує українських питань. В останньому часі дійшло до деякого наближення наших поглядів. Редактор Айшіскін.

2. „Последня Новості“. Бульварний часопис без політичного характеру, дуже поширений у вуличній продажі. Єдиний київський часопис, який появляється також вечірнім виданням. Наклад: ранішній 25,000, вечірній 45,000. Видавець і редактор Брайтман. Він кількакратно змінив своє політичне переконання. До Німців дуже приязний і за українською самостійністю.

3. „Новості Дня“. Основані пресовим відділом Київ, але назовні зовсім самостійної постави. Розпоряджає цілою низкою першорядних журналістів, які давніше співпрацювали у великих петербурзьких і московських часописах.

4. „Голос Києва“. Видавництво російської видавничої спілки, заступає Йозефі. Досить сильного правого напрямку, в загальному дещо в ролі колиш. „Кієвлянина“. Шульгіна, є великоруський і частіше критикує український уряд та його перебільшені українізаційні заходи. Наклад, приблизно 12,000, в останньому часі одверто виступає за відновлення конституційної монархії в Росії. Після початкової приязні до Німців, часопис в останньому часі, здається, дещо відвертається від нас. Редактор Ніколай Строев.

5. „Русский Голос“. Заступає інтереси Росіян в Україні. Видавець Ігор Демідов і Ніколай Жікулін. Редактор Антіпов. Наклад 5,000 прим. Напряв ліво-кадетський. На загал без великого знання. У відношенні до нас часопис ставиться критично, але не неприхильно.

6. „Кіевское Утро“. Появляється тільки в понеділки і в дні після свят. Хоча заповнити прогалину, яка поистає через те, що в тих днях ніякі часописи досі не появляються. Досить добра інформативна служба. Становище неолітичне. Появляється щойно від двох місяців.

7. „Наша Родина“. Появляється так же ж само, як „Кіевское Утро“. Напрям крайнє реакційно-правий, орган новоствореної південної армії і крайнього монархістичного правого крила. У своєму становищі приязний до Німців і перш-усього з гострим протипаніським наголошенням у тому, що часопис скидає всю вину на Англію за російську революцію. Досі появилася тільки 5 номерів. Близькі дані про нагляд, співробітників і ін. ще невідомі.

8. „Свободная Мисль“. Появляється теж тільки в понеділки й у дні після свят. Основано (часопис), щоб дати можливість прожитку безробітним журналістам, які втікли в Великій Росії. Досі появилася лише одне число, тому, покищо, годі щонебудь ближчого сказати (про нього).

В українській мові

1. „Нова Рада“. Найстарший і найбільш поширений, найкраще редагований український часопис. Орган українських соціал-федералістів. (Провідники партії: відомий із своєї публіцистичної діяльності Єфремов, Ніковський, Олександр Шульгин, тепер український посол у Софії і теперішній міністер закордонних справ Дорошенко). Наклад 7,000 прим. Атакує уряд, який не підкреслює своєї українськості в належний спосіб, але постава часопису є завжди пристойна. Домагається коаліційного міністерства, зложеного з членів українських партій і вважає федерацію з Росією можливою тільки тоді, коли Росія визнає без жадних застережень українську самостійність. Відношення до Центральних Держав пристойне, хоч часом критичне. Часопис фінансований українськими землевласниками, але має теж прихильників серед українських урядничих код, учителів та духовенства. Редактор Ніковський.

2. „Відродження“. Первісно орган партії Союзу Визволення України й пів-офіційний орган українського військового міністерства, яке одначе кілька місяців тому припинило давати субвенції. Наклад 6,000 прим. Українсько-

націоналістичний і в останніх часах виразно приязний до Німців, а у відношенні до Антанти, зокрема до Англії, ворожий. Редактор Певний.

3. „Робітничая Газета“. Орган української соціал-демократичної робітничої партії; українських меншевиків, накладом якої то партії він появляється. Часопис редагує партійний комітет. Наклад 5,000 прим. Поборює гостро український уряд, з приводу згодної реакційної і ворожої — у відношенні до робітництва — політики. У відношенні до нас не займає одверто ворожого становища, але часто натякає на те, що Німеччина віддержує сучасну політику українського уряду.

3.

В польській мові

1. „Дзєннік Кіювскі“. Орган польських землевласників, які теж і фінансують цей часопис. Політичний напрямок консервативний, це часопис заможних клас. Наклад 9,000 прим. Видавець Антін Зеленський, редактор Едвард Пащковський. Відношення до українського уряду приязне.

2. „Пшегльонд Польскі“. Орган польської народньої демократії і всепольської партії по лівій політики Дмовського й тов. Наклад 4,000 прим. Видавець С. Зеленський, редактор В. Куліковський. Часопис підтримує згодного Комітет Вишепольської Партії у Львові.

4.

В жидівській мові

1. „Ює Цайт“ („Новий Час“). Партійний орган об'єднаних жидівських соціалістичних робітничих партій і появляється накладом партії. Редактор М. Кап. Наклад 12,000 прим. Незадоволений сучасною політикою українського уряду. Домагається національної автономії і необмежених можливостей розвитку робітничого руху і можливостей праці для робітників та професійних організацій. У відношенні до Німеччини товоті об'єктивний, не займає ясного становища, а зате широко обговорює різного роду жидівські проблеми.

2. „Фолькс Цайтунг“ („Народний Часопис“). Партійний орган жидівського соціал-демократичного „Робітничого Союзу“. Веде завзято й послідовно боротьбу проти теперішнього українського уряду, якому закладає обстоювання інтересів заможної класи громадян неприхильного відношення до широких мас і антисемітизм.

Особливо оігрчений відношенням уряду до робітничих організацій, а зокрема до „Бунт“-у. Німецькою політикою в Україні невдоволений, цитуєчи часто статті й виступи німецької соціал-демократії і лівої німецької преси. Наклад 5,000 прим. Видаєць тимчасово головний комітет „Бунду“. Часопис бореться постійно з грошевиими труднощами.

Цісарсько-королівськ. старшина звязку при армійській групі Київ, до цісарсько-королівського представництва в Україні, Київ.

В. О. ч. 4102/рез. Київ, 29-го жовтня 1918 р. Цю характеристику пересилаємо до ласкавого відома.

Одержують: Арме Оберкомандо, Операт. Відділ; Арме Оберкомандо, Відділ Інформації; Арме Оберкомандо, Український Відділ; Арме Командо Ост, Операт. Відділ; Ціс.-кор. уповноважений генерал; ціс.-кор. представництво в Україні.

Вальдботт, Рітмайстер.

Від Редакції „Америки“: Якщо підсумувати наклади київських щоденних часописів: **російських** — 207,000 примірників, не враховуючи накладів таких часописів, як „Новості Дня“, „Кіевское Утро“, „Наша Родина“ і „Свободная Мисль“, наклади яких у звітному році не зазначені, **польських** — 13,000 і **жидівських** — 17,000, то одержимо суму 237,000 прим.

Коли ж порівняємо цю суму з 18,000 накладу **україномовної** київської щоденної преси — матимемо відношення: 237,000 — 18,000.

Стан київської преси відзеркалює таке відношення сил у столиці й у всіх містах України, яке було в дійсності, а не таке, яке ми тоді й тепер хотіли б бачити й мати.

І в такій ситуації треба було вміти будувати українську державу.

Підпис: Гр. Д.

THE DASTARDLY CRIME OF THE RUSSIAN COLONIALISTS IN UKRAINE

Thirty years ago the Russian Communist horde, with the aid of its lackeys in Ukraine, slaughtered not less than seven million of men, women and children by arranging the greatest man-made famine the world has ever known.

This monstrous famine was arranged as a reprisal against the people of Ukraine, especially the peasants, for their stubborn resistance to the colonial policies of Moscow, particularly the collectivization of agriculture. Moscow gave orders to strip the entire territory of Ukraine of all visible grain, other foodstuffs and livestock. In order to complete such mass robbery, Moscow mobilized all available Communist riff-raff in Ukraine and Russia proper and set it upon the defenceless villages of Ukraine in order to do the job within the shortest time possible. The entire territory of Ukraine was quarantined from the rest of the empire and no one was allowed to enter the Russia proper, where there was an abundance of food. The Ukrainians were faced with slow, agonizing death from starvation and millions of Ukrainians perished as a result. This hideous crime of the Russian colonialists surpassed all other crimes committed by them against the Ukrainian people.

The winter and spring of 1933 found Ukraine covered with a mass of emaciated corpses. They were loaded on the hatracks and hauled away to be dumped into large pits. Entries of deaths were made in the registries attributing them to "natural causes". The Russians took every precaution to prevent the news of the famine from reaching the outside world with the result that no help whatsoever came from the international Red Cross, and there was no public outcry against this heinous crime of the Russian colonialists, not even a fraction of the outcry that took place against the Russian use of a dog in the spacecraft experiment.

DURING THE TERRIBLE YEAR THE LATE PRESIDENT, FRANKLIN D. ROOSEVELT, RECOGNIZED THE RUSSIAN COMMUNIST REGIME AND ESTABLISHED DIPLOMATIC RELATIONS WITH IT. DURING THAT TERRIBLE YEAR THE ABOMINABLE KHAN OF THE RUSSIAN COMMUNIST HORDE COINED THE SLOGAN — "LIFE BECAME BETTER; LIFE BECAME HAPPIER."

The present "liberal" premier of the Russian colonial empire, Khan Khrushchov, was then the boss of the colonial government in Ukraine, in charge of executing this monstrous famine. The blood of those who perished is on his hands.

The Ukrainians, living outside of the Iron Curtain, are commemorating the 30th anniversary of this man-made calamity by offering prayers and requiem masses for the millions of the deceased brethren and plading to do everything in their power to bring about the disintegration of this last and the most abominable of the colonial powers. They are being assisted by the good neighbours of the free world who are beginning to understand that the Russian Communism is a dangerous social evil and are willing to join forces to help in smashing of this empire and thus give the Ukrainians and other enslaved peoples, to become free and independent nations.

WE DEMAND THAT THE UNITED NATIONS CONDEMN THE RUSSIAN COLONIALISM AS A SYSTEM OF GENOCIDE OF THE NON-RUSSIAN PEOPLES OF THE USSR, AND AS THE LAST AND THE MOST BRUTAL COLONIAL EMPIRE OF THE WORLD.!

**AWAY WITH THE RUSSIAN COLONIALISTS!
LONG LIVE THE SOVEREIGN INDEPENDENT UKRAINE!**

"... WE MUST REALIZE THAT WE CANNOT CO-EXIST ETERNALLY, FOR A LONG TIME ONE OF US MUST GO TO HIS GRAVE. THEY (THE AMERICANS AND THE WEST) DO NOT WANT TO GO TO THEIR GRAVE, EITHER. WHAT CAN BE DONE? WE MUST PUSH THEM TO THEIR GRAVE."

Nikita S. Khrushchev

(From his speech delivered in Warsaw in 1955)